

meget det måtte være, hvis vi afstår fra at modtage pengene.

Med hensyn til forslaget om de åbne parti-regnskaber har den diskussion aldrig været et problem for Fremskridtspartiet. Lige siden vores start har vi sørget for, at der årligt sker en offentliggørelse af vores samlede partiregnskab i vores blad, Fremskridt, som står tilgængeligt i alle landets kommuner på alle landets biblioteker, og derfor har enhver i dette land fuld indsigt i, hvilke midler vi får, og hvor meget og hvordan de disponeres af vores hovedbestyrelse og andre organer.

Det ønske, der nu formuleres om, at bidragydere skal identificere sig, hvis de yder mere end 20.000 kr., virker besnærende og fristende. Kunne man så ikke forvente at få denne oplysning? Vi tror ikke, at det her resulterer i nogen oplysning, for som der gøres opmærksom på i forslaget, skal anonyme bidragsydere blot anføres som anonyme, og er der organisationer eller enkeltpersoner, der helst ikke vil stå ved, at de yder bidrag til et politisk parti, så vil de jo fremover blot yde det bidrag anonymt, og det ønske, man har om at få kendskab til, hvem der støtter dette og hint parti, bliver ikke opfyldt.

Så vi er lidt spændt på at se, hvordan den regel kommer til at virke i praksis, og hvor lange de lister over bidragsydere rent faktisk bliver. Vi tror, listen bliver kort, men til gengæld bliver der en lang liste over anonyme bidrag. Det skal dog ikke forhindre os i at støtte lovforslag nr. L 243. Det vil vi gøre, men det er stadig væk med en bemærkning om, at den afmelding af bidrag, som medlemmer af faglige organisationer kan foretage, synes vi ikke er tilfredsstillende. Det er derfor, vi sammen med partiet Venstre i dag har beslutningsforslag nr. B 102 til behandling.

Vi har jo som folketingsmedlemmer det privilegium og den belastning for vores nærmiljø, vores avisreol, at vi modtager stort set samtlige fagforbunds medlemsblade. Det vil sige, at vi har mulighed for deri at følge, hvordan de forskellige faglige organisationer både på arbejds-giver- og lønmodtagersiden offentligt og over for deres medlemmer giver dem adgang til at melde fra. Det gøres ikke på nogen imponerende måde. Der er i et tykt medlemsblad langt bagest i bladet en bitte kupon, som så skal klippes ud og sendes ind. Oven i det bliver der i propagandistiske artikler gjort opmærksom på, at det at være medlem af det pågældende fagforbund så sandelig er en vigtig ting.

Men værst er det, at det, at man fravælger, at der skal gives bidrag til politiske partier, ikke betyder, at man slipper billigere i kontingent, men bare at pengene bliver brugt til noget andet i fagforeningen. Det i sig selv er jo med til, at der er ganske mange mennesker, som siger, at så kan det også være lige meget. Derfor burde det selvfølgelig være sådan, at man kan aflæse det på sit girokort i form af et mindre beløb, hvis man ikke ønsker at give det bidrag. At pengene bliver brugt til andre aktiviteter inden for fagforbundet, synes vi ikke er nogen fornuftig løsning.

Derimod er det langt bedre, som vi har foreslået sammen med Venstre, at vi ændrer det til at være et positivt tilmeldingssystem, hvor de mennesker, der vitterlig ønsker at støtte politiske partier, kommer med en positiv tilkendegivelse om det. Det er en ærlig ting, og vi synes, det er godt, at der er nogle, der på den måde gerne vil give et bidrag til de politiske partier.

Vi håber, at resultatet af, at den her regel vil blive indført, vil være, at de politiske partier får beløb som nu eller måske endda flere penge, for det tyder på engagement og aktivitet blandt medlemmerne af de faglige organisationer. De penge er partierne vel undt, hvis det vel at mærke er nogle penge, som er givet i form af en aktiv handling og ikke som nu, hvor man hos mange fagforeningsmedlemmer knap nok er opmærksom på, at der har været den pågældende kupon i medlemsbladet, og hvis man så endelig får taget sig sammen til at få kuponen sendt ind, så opnår man som sagt ikke engang nogen kontingentreduktion.

Konklusionen for os er derfor, at det forslag, der ligger, som vi jo forstår er et forlig mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, støtter vi ikke. Vi vil ikke være med til, at skatteyderne, som betaler til så mange andre formål i dette samfund, hvoraf mange af dem jo er ganske og aldeles unødvendige, nu også skal tvinges til at give så meget mere til de politiske partier.

Men hvis de politiske partier har problemer med deres økonomi – og det er der måske nogle af dem der har – så må man altså gå ud og gennem egne aktive aktiviteter formå at få vælgerbefolkningen til at betale i stedet for som nu, hvor man benytter skattesystemet til at tvangsinddrive disse midler.

Hvis de danske vælgere er så optaget af at støtte de politiske partier, vil folk selvfølgelig også gerne give den støtte i form af frivillige